

[Carsten Andersen]

være enig i, at det er et vanskeligt område at bevæge sig ind i, fordi vi ikke snakker så meget om det, og fordi vi er tilbageholdende. Men det skal vel ikke holde os tilbage fra at forsøge at tage fat på problemet og gå i gang med at debattere det.

Jeg er da også indforstået med – og SF er da også indforstået med – at diskutere de her ting og diskutere retningslinjerne. Men vi vil fastholde vores principielle synspunkt, at der må være tværfaglighed, og at der må være anden linje i behandlingen og i støtten til psykisk kriseramte.

Derfor er jeg meget glad for socialministerens tilsagn om at medvirke til, at nogle af de intentioner, der ligger i forslaget, arbejder man videre med og ser på, hvorledes de kan fungere i praksis.

En række ordførere henviste til de forsøg, som eksisterer. Der eksisterer gudskelov en række forsøg landet over med distriktspsykiatri og med nye ting. Men kendetegnende for alle forsøgene med distriktspsykiatri er, at man tager udgangspunkt i den lægevidenskabelige psykiatrimodel, man tager ikke udgangspunkt i en socialpsykologisk model.

Der er et forsøg undervejs i Fredericia, hvor man tager udgangspunkt i en tværfaglig model. Der sidder en visitator, som visiterer ud fra den lægefaglige videnskab og ikke ud fra en socialpsykologisk referensramme. Derfor kan det godt være lidt svært at tage de forslag op og, hvad skal man sige, ligesom måle dem med det her forslag. Men som vi har tilkendegivet det i forslaget, er der da en række erfaringer fra distriktspsykiatrien, man må tage ind i det her forslag.

Jeg vil gerne takke fru Pernille Forchhammer for meddelelsen om Socialdemokratiets positive tilsagn om, at man godt vil være med til et brud med nogle af de grundlæggende ideer inden for den etablerede psykiatri. Jeg forventer ikke, at Socialdemokratiet vil gå med i det helt store opgør, men jeg vil da med glæde rettes i denne opfattelse.

Jeg synes også, at det var nogle meget gode betragtninger, at man behøver jo ikke at stoppe her, hvor vi har sat forslaget. Man kunne egentlig godt gå længere og tage hjemmemiljøet, arbejdspladserne og nogle andre ting med. Det har vi ikke taget med i forslaget, men vi synes, det kunne være spændende at diskutere det.

Jeg vil godt sige til Socialdemokratiets ordfører, fru Pernille Forchhammer, at der ikke er tale om en ny type rådgivning. Vi er ikke indstillet på, at man skal plastre samfundet til med nye rådgivninger, men vi er indstillet på, at man samordner en række af de rådgivninger til at være bredere, sådan at man ikke skal tilbage til det gamle bistandssystem, hvor man skulle finde ud af, hvilken rådgivning man nu skulle ind i, men at man kan få en hurtig vejledning i den rådgivning, hvor man har henvendt sig.

En række ordførere har også været inde på spørgsmålet om økonomi, og hvem skal betale. I det psykiatriske system ligger der altså en gammel regning, fra dengang man nedlagde statshospitalerne og overførte dem til amterne. Der skulle tilføres de psykiatriske hospitaler og afdelinger en del penge, og man skulle modernisere det. Siden udlægningen af de psykiatriske hospitaler har man været meget tilbageholdende og meget karrig med at tilføre det psykiatriske område ressourcer. Der ligger en regning og venter på det område.

SF har ikke brugt tiden på at få formuleret de ting i forslaget, men vi vil da gerne stille en række spørgsmål og vide, om vi kan få en konsekvensberegning af, hvad det koster. Men det er vores opfattelse, at det faktisk ikke koster noget, for der behøver ikke at være en ressourcetilførelse med hensyn til personerne. Det er nogle andre personer, måske også til nogle andre lønninger, der vil blive ansat i det her system.

Fru Karen Højte Jensen var inde på, at der skulle nedlægges 6.000-7.000 sengepladser. Vi er ikke indstillet på, at der skal nedlægges sengepladser, men vi peger på, at det måske ville spare 6.000-7.000 sengepladser.

Og så tror jeg nok, at jeg har tilkendegivet over for Det Konservative Folkeparti, at vi har en anden opfattelse, end at psykisk lidelse er en sygdom. Psykisk lidelse er et konglomerat af mange forskellige samfundsproblemer, som giver sig udslag i nogle sygdomslignende symptomer.

Fru Kirsten Lee har jeg svaret på et spørgsmål om at etablere endnu et behandlesystem. Vi vil gerne være med til at nedlægge et behandlesystem, som er svulmet alt for meget op, og det behandlesystem må egentlig ændres.

Vi har tillid til, at mennesker godt vil henvende sig, når de føler, at de har det skidt og elen-